

gælder SCE-selskabets vedtægter, hvis der heri er taget stilling til spørgsmålet.

Den praksis, der i Danmark anerkendes i andelssektoren, vil således komme til at gælde for SCE-selskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted her i landet sideløbende med dette lovforslag og sideløbende med national regulering af andelsselskaber i øvrigt.

I en lang række tilfælde indeholder SCE-forordningen bestemmelser, der henviser direkte til de nationale regler, der gælder for andelsselskaber. Det gælder f.eks. regler om stiftelse af andelsselskaber, jf. artikel 2, stk. 1, 4. og 5. pind, artikel 5, stk. 2, artikel 17, stk. 1, og artikel 30, stk. 4, og regler om likvidation af andelsselskaber, jf. artikel 72 og artikel 75.

I andre tilfælde indeholder SCE-forordningen bestemmelser, der henviser direkte til de nationale regler, der gælder for aktieselskaber, eller til anden lovgivning. Det gælder f.eks. regler om udpegelse af eksperter og vurdering af apportindskud, jf. artikel 4, stk. 6, regler om obligatoriske angivelser på dokumenter, jf. artikel 10, stk. 1, regler om bekendtgørelse og offentliggørelse af dokumenter og oplysninger, jf. artiklerne 11, stk. 5, og 12, stk. 1, regler om årsregnskaber, jf. artikel 68 og artikel 69, regler om lovpligtig revision, jf. artikel 70, og regler om opløsning, likvidation, konkurs og lignende bobehandling, jf. artikel 72.

I sådanne tilfælde af direkte henvisninger i forordningen kan de nationale regler få retskildestatus på niveau med en bestemmelse i forordningen, jf. artikel 8, stk. 1, litra a, eller som en forudsætning for en bestemmelse i SCE-selskabets vedtægter, jf. artikel 8, stk. 1, litra b, afhængig af den sammenhæng henvisningen indgår i.

Det følger endvidere af SCE-forordningens artikel 9, at et SCE-selskab med forbehold af bestemmelserne i forordningen skal behandles som et andelsselskab, der er stiftet i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor SCE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Det indebærer, at det ikke er muligt for en medlemsstat, at regulere forhold særligt vedrørende SCE-selskaber, hvis en sådan regulering mulighed ikke følger af SCE-forordningen.

Af SCE-forordningens præambel pkt. 16 fremgår, at SCE-forordningen ikke omhandler andre lovområder som f.eks. skat, konkurrence, intellektuel ejendomsret eller insolvens. Medlemsstaternes lovgivning og fællesskabsretten finder derfor anvendelse på disse områder ligesom på de øvrige områder, der ikke er omfattet af SCE-forordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at det præciseres, at på et udenlandsk SCE-selskab, der driver virksomhed gennem

en filial her i landet, finder reglerne om filialer i aktieselskabsloven anvendelse. Det fremgår af SCE-forordningens artikel 12, stk. 2, at de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til ellefte selskabsdirektiv om filialer (89/666/EØF), finder anvendelse på de filialer, et SCE-selskab opretter i andre medlemsstater end dets hjemstedsstat. I dansk ret er ellefte selskabsdirektiv om filialer gennemført i aktieselskabslovens kapitel 17 og 18 med supplerende bestemmelser i Anmeldelsesbekendtgørelsens kapitel 3. Det vil således efter forordningen være disse regler, der skal regulere en her i landet hjemmehørende filial af et udenlandsk SCE-selskab. Efter SCE-forordningens artikel 12, stk. 2, sidste pkt., er der dog mulighed for, at medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra de nationale gennemførelsesbestemmelser for filialdirektivet for at tage hensyn til andelsselskabernes særlige karakter. Denne mulighed foreslås udnyttet i relation til anmeldelse af filialer her i landet, idet der i forslaget § 15, stk. 2, foreslås indført en hjemmel til at fastsætte undtagelser i henhold til SCE-forordningens artikel 12, stk. 2, for her i landet hjemmehørende filialer af udenlandske SCE-selskaber.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse svarer til SE-lovens § 3.

I SCE-forordningen er der krav om, at SCE-selskabers vedtægtsmæssige hjemsted og hovedkontor placeres i samme medlemsstat, jf. artikel 6. Bestemmelsen udnytter den mulighed, som SCE-forordningens artikel 6 giver, for også at pålægge SCE-selskaber at placere deres hovedkontor og vedtægtsmæssige hjemsted på samme sted, dvs. i samme kommune. Det foreslås at udnytte muligheden, da det skaber lighed med aktieselskabsloven, anpartsselskabsloven, erhvervsfondsloven og SE-loven. Det er endvidere gældende registreringspraksis i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at et andelsselskabs registrerede adresse (hovedkontor) skal være beliggende i den registrerede hjemstedskommune.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse svarer til SE-lovens § 4.

SCE-forordningens hovedregel er, at juridiske personer, der deltager i stiftelsen af et SCE-selskab, skal være stiftet i henhold til en medlemsstats lovgivning og høre under lovgivningen i en medlemsstat, jf. SCE-forordningens artikel 2, stk. 1. Af artikel 2, stk. 2, fremgår det endvidere modsætningsvis, at en juridisk person også skal have sit hovedkontor i Fællesskabet